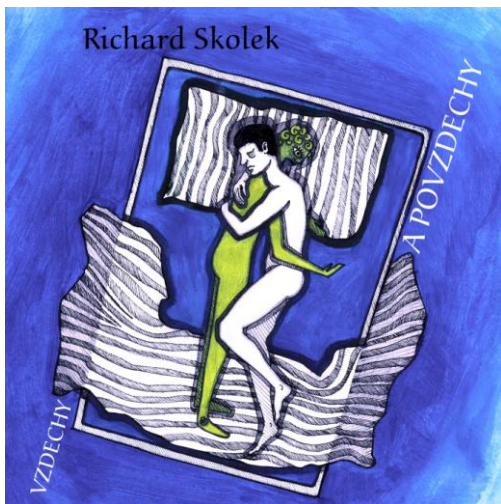

Richard Skolek

Richard Skolek
Vzdechy a
povzdechy

Proč dávat knihy zadarmo?

Je to vlastně takový experiment – poslat něco do světa a čekat, co se vrátí zpět. Hodit do vody kámen a pozorovat, jak velké se na hladině udělají vlny. Právě teď je na to ta pravá chvíle – potřebná technologie už na světě je, a dost možná jsme už dost daleko i my sami.

Pátral jsem, zda to u nás někdo dělá. Někteří jen nechápavě kroutili hlavou, jiní se té myšlenky vysmáli; dalším se to ale líbilo. Zatím to zkoušeli jen zkrachovalí autoři jedné básnické sbírky, kterou nikdo nechtěl vydat – žádnou knihu, která by se alespoň trochu prodávala, by přece nikdo zadarmo nedal. Někdo musí být první. A když to vyzkouší malá ryba jako já, inspiruje to možná nějakou větší rybu.

A tak to zkouším. První tři knihy, které mi vyšly, si teď můžete stáhnout a přečíst zadarmo. Můžete je doporučit dál, komukoliv je poslat, kdekoliv je sdílet. Nabízím sbírku fejetonů, které se prodalo přes tisíc výtisků, sbírku epigramů – ta se zastavila někde kolem tří set kusů – i sbírku básní, kterou dodnes nečetlo víc než deset lidí.

Napjatě čekám, jak to dopadne. Ať se vám knížky líbí!

Věnováno bohyni malých zázraků.

Rád bych poděkoval Katce Šlajcherové, Dominice Jančíkové, Kubovi Jedounkovi a Martinovi Tomanovi, a dále také Veronice Svobodové, Hance Sukopové, Janě Hrdličkové, Zuzce Vávrové, Lence Hadarové a Editě Vrbové, za jejich cenné postřehy a připomínky.

TY

raduješ se
jako bys nikdy nepoznala smutek
nadchneš se
jako by ses nikdy nespálila
sdílíš
jako by tě nikdy nikdo nezranil
nasloucháš
jako by mé sny byly i tvými
rozdáváš
jako by ti všichni odpláceli stejně
přijímáš
jako by mezi lidmi nebyly rozdíly
hladíš
jako bych tě nikdy nezklamal
líbáš
jako by měl zítra skončit svět
miluješ se
jako by neexistovalo nic kromě nás

Kytka

zaliť mě
říkala
dotek rtů
živá voda
holka jako lusk
zalívat často!

přihnoj mě
říkala
propletení těl
živá voda
osikový třas a slastné bezčasí
nešetřit hnojivem!

přesaď mě
říkala
její kartáček ležel na umyvadle jako vlajka
dobyvatele
a koupelna byla územím zabraným ve prospěch
zeleně
vytrhnout i s kořeny!

už s tebou nikdy nechci být v jednom květináči
říkala

ale to říkají všechny
když je člověk přestane zalívat

Příbor

siesta v odkapávači
poobědové kóma
vidlička se svůdně leskne
konečně se osmělím
vábím ji na svou kulatost
(tak už to lžičky dělají)
a ona povídá
to seš teda frajer

navrhuji procházku po lince
a popíchnout tu trubku houbičku
vidlička jde
ale musíme si dávat pozor
aby nás neviděl nůž
on je prý trochu cvok
a žárlivec
mohl by mě říznout

tupec je to, povídám jí
neukrojil by ani tavený sýr
umí jen mazat
je jenom na to jedno

to někdy stačí

říká ona
na to ostatní mám tebe
a to se ještě držím
hroty mám přece čtyři

no co se divíte
taková vidlička
ta píchne každého
kdo jde kolem

Zrcadlo

stále to samé zrcadlo
každý den
celý život

prach, šmouhy a šed'
trilobiti touhy
lávová pole vášně
spáleniště snů
chtěl bys znovu rozplétat nitky mystiky
prožívat, ne přežívat
hvězdy místo lamp
hřebce místo houpacích koňů
a ClintaEastwooda místo Antonie Nedošinské

máš strach z citové obrny
hledíš zrcadlu jen na rám
na hranice, za které už nepůjdeš
na stezky, jež zůstanou nevyšlapány
na dveře, jimž zrezly panty

v poškrábaném zrcadle se ještě vidíš
rozbité znamená sedm let smůly
a ukazuje tě
jen jako karikaturu

Politika

dlouho jsme tu měli
vládu jedné strany
vždycky bylo po tvém
a já jsem mohl souhlasit
nebo mlčet

pak jsme zkoušeli vztah s lidskou tváří
cenzura po mně tolik nešla
mohl jsem občas říct
svůj názor

potom přišla normalizace
tanky tvého ega mě obklíčily
a kde jsem si pustil pusu na špacír
tam se střílelo

a najednou tu byla revoluce
samet se nám zadrhl v krku
mlčeli jsme
spolu i proti sobě

přestali jsme chodit v červené
a oblékli všechny barvy duhy
ale naše budoucnost

ta je pořád stejně černá
nikdy se na ničem nedohodneme
nikdo nechce ustoupit
a za každý schválený zákon je třeba tvrdě
zaplatit
nimráš se v paragrafech
mateš mě novelami
a stavíš na přeběhlících

opoziční smlouva zní jednoduše
když donesu kytku
nebude tě bolet hlava
a když si všimnu nového účesu
nebude k večeři salát

at' dělám, co dělám
pořád jednám protiústavně
tak to tady asi rozpustíme
třeba nám pomůže
úřednická vláda partnerské poradny

vidíš
taky říkají
že mi nenecháváš dost prostoru
ale ty ne
ty si prostě nedáš říct
a pořád meleš tu svou

promiň
já už takhle dál nemůžu
příště kandidovat nebudu
rozpouštím stranu

neber si to osobně
máš sympatický volební program
a pěkně vyvedené logo
jenže ta tvá politika
je na mě prostě moc vysoká

Pivo

proč nepiju pivo?
protože ty nečteš Shakespeara
a nevíš
kolik l je ve slově „violoncello“

Čtyř(t)akt – VYTO

jako výzva k souboji
nebo k tanci
jako evoluce
jako boj na barikádách

jako křídla vážek
jako mladá láva
jakobřity sněhových vloček

jako rybí rozhovory
jako výstava pro slepé
jako znovuzrození hada
jako Janovanova cesta

takový je první (t)akt

Dům

ženy prý mužům závidí
aspoň se to tvrdilo dřív
a teď se zase říká
že muži závidí ženám

žena a muž
to jsou dvoupatrové domy
s jedním drobným rozdílem
u muže je obydlené přízemí
a hořejšek zeje prázdnotou
a u žen je tomu přesně naopak

S. F. tvrdil
že ženy závidí plné přízemí
a feministky zase říkají
že muži závidí kypré patro

ženy si často stěžují
že když vynáší odpadky
tvorí se u jejich popelnic dlouhá fronta
a samotný akt vysypání koše
je o dost složitější

dál už ovšem muži prohrávají na celé čáře

když chce dům stát vedle jiného domu
muž může jenom zajiskřit anténou a vyslat vlny
případně ukázat
jak drahou má omítku
kdežto žena může bez uzardění pootevřít okna
v patře
ba někdy jsou ta okna úplně dokořán
horní pokoj muže je naproti tomu možno vidět
leckde a leckdy
to nikoho nezajímá
a když před cizími otevře okna v přízemí
říká se mu vznešeně exhibicionista
nebo lidově úchyl

a když k sobě domky stojí úplně nejbliž
zase jsme na tom hůř
na našem domu je jednoduše poznat
jak se cítí
v přízemí se buď svítí
nebo je tam tma
a to je hrozně nefér
proto se vymyslely modré žárovky

tak to vypadá
že muži to asi mají horší
a chudák S. F. si to nechtěl připustit
nebo to neviděl
nebo jsme se někde spletli

Internet

chtěl bych být čepicí
a nasávat vůni tvých vlasů
chtěl bych být šálou
a něžně tě škrtit
chtěl bych být rukavicemi
a navěky se s tebou držet za ruce

jojo
tak tímhle vším bych chtěl být
ale dost blábolení
ted' vážně

když si představím
jak se koupeš
a jak se mydlíš
chtěl bych být tím mýdlem

dobře
to je asi trochu nechutný
tak znovu

když si představím
jak jíš
chtěl bych být tím jídlem

ajajaj
takhle do hloubky tě asi poznat nechci
tak ještě jednou

když si představím
jak...

když vidím
že mě vůbec neposloucháš
chtěl bych se stát klávesnicí
do které pořád datluješ
abychom byli aspoň trochu spolu

já to chápu
oni jsou daleko
takže si spolu musíte popovídat
kdežto já jsem tady
a tak můžu počkat

pojď si povídat
sdílet
pojď se milovat
líbí se mi
pojď se mnou jenom tak být
přidat komentář

jestli se někdy vyléčíš

tak se ozvi

Tělo

než k tomu došlo
ptal jsem se sám sebe
zbytečně
protože odpověď jsem znal
bylo to jako oblečení
kterým se člověk zahalí
aby ho ostatní vnímali jinak
ale to důležitěstejně neschová

když k tomu došlo
něco mi říkalo
že to je špatně
uvědomoval jsem si to tak jasně
jako ji
ale nechtěl jsem to slyšet

kdykoliv jsme spolu potom byli
nemohl jsem se ti podívat do očí
vina se přetavila ve snahu
možná to náš vztah na chvíli zlepšilo
ale zasel to do něj rakovinu
která ho nakonec rozežrala
snažil jsem se zapomenout
ale jak?

nešlo to
ublížil jsem ti
tys o tom nevěděla
ale já ano

co je a co není nevěra?
to přece víme
jen si to někdy
nechceme přiznat

Elektrina

první rande
polibek
společná noc
stejnoseměrný proud
elektrotechnická idyla

první neshody
rozčarování
hádky
někdo dostane elektrický šok
některé dráty je třeba izolovat
stejnoseměrný proud občas přece jenom změni
směr

první nuda
náznaky stereotypu
zpoždění
střídavého proudu přibývá
kulový blesk přichází nečekaně
ale většinou se ho podaří uzemnit

napětí stoupá
frekvence klesá
už to možná ani nestojí za to

ale je těžké se rozpojit

a když už se obvod přeruší
to je teprve bouřka
předtím jsi tekla od kladného pólu k zápornému
ale jsi schopná obrátit jediným stiskem tlačítka
vědělas to od začátku
že to takhle dopadne
dávalas mi proud
jenom ze soucitu
a kdovíco ještě

kamarád tomu říká „obrana ega“
já tomu říkám pojistka
která má zabránit
zbytečným návratům

Fotbal

soupeř vykopává
hraju sám proti jedenácti
a ty jsi jejich branka
sít' už máš jako řešeto
ale stejně bych taky rád dal gól

jsou pořád v ofsajdu
ale je jich moc
nepustí mě k tobě
během poločasu se ti tisknu k tyčce
na chvilku, než se vrátí ze šatny
odháníš mě
aby nás náhodou neviděl sudí

ve druhé polovině ze sebe vydávám všechno
je to k ničemu
dávají hattrick
a obíhají tě
dělají letadýlko
primitivové
a já se na to musím dívat
dělá ti to dobře?

stmívá se

zápas končí
celou dobu to byli oni, říkáš
a ani se nerozloučíš

o čtyři roky později máme odvetu
tvé mužstvo bylo rozpuštěno
jsem na hřišti sám
a dávám jeden gól za druhým

odcházím s tebou domů
kde si uvědomím
že to takhle nejde
nechci být náhradník
záložník z C týmu
ze čtvrté ligy
faulovalas mě
dostaneš červenou kartu

Náramkové hodinky

řeči milenců jsou jako hodinky
občas jsou důležité
občas přímo k nezaplacení

ale většinu času jsou na ozdobu
na uklidnění
ze zvyku
tikají pořád stejně
monotónně

občas se ručičky zaseknou o sebe
to je pak ticho
někdy to člověk zvládne opravit sám
někdy se musí za hodinářem
a někdy už to opravit nejde

stává se
že hodinky přestanou jít jenom tak
samy od sebe
možná už baterce došly síly
možná nikdy nejiskřila tolik
jak se na začátku zdálo

v takových případech jsou jenom dvě možnosti

buď se člověk spokojí s tichem
nebo si koupí
nové hodinky

Cedník

cedník je užitečná věc
která je často potřeba

když jím něco propadne
můžou se stát jenom dvě věci

bud' ten čaj dostane novou
nečekanou
zvláštní chuť
která ale není nepříjemná

nebo pekelně zhořkne
a vypít ho do dna
dá člověku pořádně zabrat

ale pamatuj si
že co sis uvařil
to by sis měl taky vypít

takže i když ti čaj zhořkne
opovaž se ho vylít
a když dojde na věc
použij cedník

Klíč

víc si věř
jenže jak?
odkud?
zámky jenom tak sedí
čekají a odmítají
ale z pramene zájmu
vyvěrá sebedůvěra

klíče jsou odmítané
otupí se a zalomí
chtěly by být žádané
chtěné
touží být clé fatale
nemuset být v trapné situaci
kdy klíč nesedí
a zámek se ani nehne

být klíčem má ovšem i své výhody
kdo má úspěšnost paklíče
ten je Don Juan
kdo se však nechá hned odemknout
ten je lehká holka a hnedledajka

Boty

internetová seznamka je jako obchod s botami
všechny jsou pěkné a s kožešinkou
ale většina tlačí

třeba lakýrky nebo polobotky
musí se sice často čistit
ale když s nimi jde člověk do společnosti
dělají parádu

nebo takové pohorky nebo holínky
elegantní moc nejsou
ovšem něco vydrží

a pak jsou botky ideálky
ty mají oboje
ale v obchodě bývají málokdy
protože jsou
hned vyprodané

Fotografie

bez dotyků
bez něžností
a když, tak jenom šeptaných
taková je fotografie

nehybný a křečovitě strnulý moment
kdy jsme snad byli
a dál samospádem a setrvačností
nepohybujeme se vpřed
představujeme si
že se jeden druhého dotýkáme
jsme ještě vůbec?
já a ty = my?

barvy na fotografii blednou
skutečnost plyne kolem nás
jsi daleko
jsi odlesk ve vodě
jsi fata morgána
jsi dávná legenda
jsi vůbec?

a pak
je konec

fotografie se kroutí a mizí
já ji pokládám na oltář bohů
a tajím dech jako Pygmalion
obživni, krásná Galateo
začni znovu bít
srdce z kamene

Čtyř(t)akt –UŽE

jako stromy bez kůry
jako první hvězda
jak potvrzení touhy

jako nikdy nevyřčené pocity
jak vyvěrání
jak čerstvě posekaná tráva
jako kalení ocele

jak tektonické desky
jako divá šelma
jako pantomima
jako indiánský běh

takový je druhý (t)akt

Káva

nechutnalas mi
ale zvykl jsem si na tebe
na tvou hořkost
na tvou horkost

a pak jsem přestal chutnat
já tobě
ale ty nemůžeš odejít
jsem na tobě závislý
potřebuju tě

žiju jenom pro chvíle
kdy tě uvidím
už nikdy tě nebudu mít
a vím to

nechci na to myslet
srkám tě po doušcích
čekám, kdy se ozveš
bolí to
hřeje to
zmiz
zůstaň

jsem na tobě závislý
potřebuju tě
prý budeme kamarádi
svlékám tě pohledem
nic jiného nenabízíš

srkám tě po doušcích
víc už nikdy nedostanu
jsem feťák
čekám na další dávku
pomalu umírám
prodej mi víc
dám ti cokoliv
dám ti všechno

ale ty nic nechceš
aspoň ne ode mě

Lampička

když je lampička dobře udělaná
chvilku vydrží
pěkně svítí
tak může mít klidně i žárovku úsporku
a na počtu wattů vůbec nezáleží

ale pochop
že když lampička nesvítí vůbec
člověk ji ve tmě snadno přehlédne

a ještě jedna věc
dnešní lampičky si často přebarvují žárovky
fuj
taková lampička není nikdy
(nikdy!)
hezčí než bez barvy

a nezapomeň
že když se usmíváš
svítíš, i kdyby jinak byla tma

Svíce

od narození plaveme všichni ve svíci života
namočení ve vosku
který příjemně hřeje
ale může i popálit

přes okraj svíce se může jenom ve dvou
a ženy se do hlubin většinou v(y)dávají dřív než
muži
na dno
kterému se tolik lidí směje
a přece o něj většina z nás pořád usiluje

a když už tam člověk jednou je
musí dávat pozor
aby se neutopil
to dno je totiž přístřešek
do kterého při každé bouři trochu nateče

tak je mi vám zrovna čtyřiaadvacet
a koukám jako blázen
jak to kolem všechno skáče

Spíž

k půlnoci mívám vždycky takový zvláštní pocit
říkejme tomu třeba
tenze v podbříšku
je to v podstatě druh hladu
nebo žízně
možná trochu od obojího

když to na mě přijde
jdu vařit ovesnou kaši
ale když si člověk vaří sám
vždycky to chutná stejně
což o to, fantazii se meze nekladou
ale ty suroviny jsou pořád jedny a tytéž

a ještě k tomu musím vařit nenápadně
je to totiž tabu

no a já si takhle občas vařím
a pak přijdeš ty
a do kaše mi přimícháš pořádnou porci
čokolády
to je zrádlo
říkám já
to je panečku jiná káva

takhle bych si chtěl jíst každý den

jenže ty na to

asi pro sebe nejsme ti praví

a já už vím

jak se cítí holka

které po první čokoládě její kuchtík

ani nevrátí vařečku

no nic

tak zase zpátky ke kaši

která je teď jaksí bez chuti

a čekat na čokoládu

Oheň

nejprve se překřikujeme
chceme si toho tolik říct
chceme sdílet
v nitrunám žhne oheň
nakonec spolu romanticky mlčíme
a marně hledáme slova
v popelu vyhaslého ohniště zájmu

nejprve zapomeneme na minulost
žijeme přítomností
a plánujeme budoucnost
nakonec vzpomínáme na minulost
vyčerpaně se vlečeme přítomností
a děsíme se budoucností

všechno jednou shoří
nebo to zhasí
voda života

popel se smývá špatně
a těžké popáleniny
se nikdy nezahojí

kolik sežehlých srdcí

bere člověku
právo na další vzplanutí?

Auto

zkoušeli jsme to docela dlouho
asi zbytečně

bylo to jak porouchaný auto
který zhasne na každý křižovatce

nejprve jsme se zasekli u těch tvých háčků
to asi vymyslel nějaký génius
dodnes nechápu
proč tam není třeba sušej zip

pak jsme strčili kriminálního za mříže
říkají, že se to dáudělat i elegantně
no asi jo
ale nám to teda nikdy nešlo

pak nám to chvílku jede
a pěkně
řadíme na vyšší rychlostní stupně
řežeme zatačky
zezadu je to prý lepší
protože mě nevidíš

a pak se to nějak zadrhne

došel benzín
a pumpa v nedohlednu

poprvé jsme si říkali
asi nervozita
a pak znovu
a znovu
a znovu

a za půl roku jsme zjistili
že toho benzínu je málo jenom tehdy
když jedeme spolu

tak jsme si pořídili
každéj svoje auto

Elektřina II

tvůj jazyk
byl jako elektrický úhoř
a někdy
to s tebou bylo opravdu na baterky
v noci hrálas jako přímotop
ale ta spotřeba
a když jsi potkala Karla
výpadek proudu

to všechno bylo
a teď jsem sám
Bože
proč konečně nevymyslíš dynamo?

Vajíčka

maminka mi vždycky říkala
že když při vaření používám vajíčka
že k nim musím přičichnout
jestli náhodou nejsou zkažená

ale všechna vajíčka mi vždycky voněla stejně
tak jsem nevěděl
jestli náhodou některé z nich není zkažené
a říkal jsem si
jestli bych poznal
kdyby nějaké zkažené bylo

ale od té doby
co sis na druhém rande sama sundala
podprsenku
mám jasno

Kniha

když čte člověk knihu od konce
ví, jak to celé skončí
a ten prostředek
ten už ho vlastně ani moc nezajímá

na druhou stranu
jsou knihy
které ani za důkladnější čtení nestojí
stačí je jenom zběžně omrknout
na stojáka v knihkupectví u regálu

knihy jsou zkrátka různé
máme historické romány
které se špatně čtou
a málokdo u nich vydrží
máme encyklopedie
do kterých se díváme jenom občas
a které se souviseleji číst stejně nedají
máme horory a detektivky
ze kterých člověk hrůzou šediví
na to holt musíš mít povahu

lidé, kteří čtou stejnou knihu posté
se někdy nudí

protože ji znají nazpaměť
a tak si občas rádi přečtou i něco jiného

někdy jim to připomene
že ta jejich domácí kniha
je vlastně prvotřídní kvalita
i když už má obálku trochu ošoupanou
a jindy zase zjistí
že jiný žánr by je třeba bavil víc

každopádně
jestli už máš tu správnou
hýčkej ji
protože každá knížka časem vybledne a stane se
nečitelnou
ať tady dole
nebo tam nahoře
v poslední knihovně

Televize

víš, děvče
na světě jsou jenom dva druhy televízí

jedna je taková
že jede hned
všechny kanály už jsou naladěný
anténu nepotřebuješ
ale to její vysílání
je takový veřejnoprávní a lidový

a pak jsem já
jasně
nejdřív běháš s anténou jako blázen
a pak ještě ladíš jednotlivý programy

ale když vydržíš
tak to
co potom uvidíš
prostě bude
stát
za to

fakt

(teda doufám)

Čtyř(t)akt - N

jako zničené kormidlo
jak zemětřesení
jako mléčná dráha
jak mýdlo pomalu stékající po pokožce

jak překročení hranic
jak rozostření, pohlcení
jak Platónova jeskyně

jak životy kočky
jak první atom duše

takový je třetí (t)akt

Zoologická zahrada

když přijde léto
a přinese si tílka a krátké sukýnky
připadám si
jako bych se procházel zoologickou zahradou

ve výbězích se prohánějí zvířátka
a všechna jsou chlupatá
a mají sametově hebkou srst
člověk to všechno vidí
ale žádné z nich si nesmí pohladit

jsou na dosah ruky
tak blízko
a přece tak daleko

a tak smutně chodím
a závidím ošetřovatelům

uklidňuje mě však vědomí
že většina zvířátek
své ošetřovatele
pravidelně mění

Budík

když začneš mluvit o dět'átku
vždycky si představím
jaké to bude
a připadám si jako budík

dotýkáš se mě
jen když musíš
a raději se mazlíš s polštářem
(dej si na mě pozor, frajere jeden péřová!)
já jsem ten třetí
ten nezvaný host
kterého je třeba přetřpět

kdykoliv na tebe promluví
něco vztekle odsekneš
zásadně se na mě mračíš
a čas, co ukazuju, ti nikdy není po chuti

umím svítit v noci
a krásně
sama jsi to dřív říkala
ale tyhle věci tě už dávno nezajímají

a já jsem přitom pořád ve stresu

zazvoním správně?
zvládnou to?
nedojdou mi baterky?

lásko
slib mi
slib mi prosím hned teď
že až budeme tři
nedopadnu jako budík

Lednička

se ženou je to jako s ledničkou

když je prázdná
muž má hlad
a je nespokojený

když je nacpaná k prasknutí
něco se určitě nestihne sníst
něco se určitě zkazí
muž přejedeně funí
a má strach

nejlepší je
když je lednička pěkně plná
ale nechá si jednu přihrádku volnou

jediné štěstí mužů je to
že prázdnou ledničku
obvykle prozradí
její pohled

Přesýpací hodiny

vztahy mezi mužem a ženou
se nápadně podobají
přesýpacím hodinám

obvykle je v jedné baňce písku výrazně víc
a v druhé chybí
a tak se jedna baňka musí krotit a mírnit
aby tu druhou nevydělala

a je jenom logické
že čím je jedna část hodin prázdnější
tím je druhá přeplněnější

a i když se sejdou dva lidé
kteří mají písku zhruba stejně
nemusí to tak
být napořád

Vlak

některé ženy jsou jako vlaky
přijíždí se zpožděním
a odjíždí zrovna tak

nejprve se musí čekat
vlaky vykládají své předchozí cestující
aby náhodou nejdely naprázdno
dost to trvá
a ještě se to na člověka svede

pak se ve vlaku chvíli jede
ale na každém pražci to zabolí
výpravčí je nesamostatný
strojvedoucí se bojí
a pasažéři se musí o všechno postarat sami

a když člověk konečně vystupuje
vlak ho prosí
aby to nedělal
protože další cestující ještě nepřišli
a vlak má strach
aby nemusel být individualita
aby nemusel být unikátní
aby nemusel být

sám sebou

Žmoulátko

jednou
bylo to uprostřed zimy
jsem na zemi našel gumovou kuličku
s kožíškem
jenom se zachumlat

ovšem nebyla to ledajaká kulička
bylo to ono legendární

ŽMOULÁTKO

však víte
taková ta věc
se kterou si můžete v zimě pořádně užít
žmouláte a žmouláte
dokud vám není teplo
a když to náhodou někdy nefunguje
tak prostě žmouláte víc

žmoulal jsem a žmoulal
a žmoulal
a žmoulal
až jsem byl docela užmoulán
ale příjemně

a pak jsem si všiml
že žmoulátko je samá rýha
promáčklina
a otisk
že jeho kožíšek je trochu pomuchlaný a
neupravený
protože se do něj už někdo zachumlal
a zřejmě nebyl sám

nic jsem na to neřekl
se žmoulátkem v dlani šel domů
a tam si spokojeně žmoulal
než jsem se dozvěděl
že už ho žmoulala
půlka naší fakulty

Víno

každý muž chce k sobě víno
to je odvěká pravda
někdo má raději červené
zkušené
které už ví
někdo si pochutnává na bílém
sladce nevinném

kdo si netroufá
může zkusit burčák
kdo si troufá
může zkusit výběr z hroznů
kdo má raději klid a rozvahu
ať sáhne po víně archivním
kdo chce víno s osobností
pro toho jepozdní sběr

ovšem pozor
každé víno
po sobě zanechá
kocovinu

Čtyř(t)akt - Á

jako podpis
jako refrén
jako tečka za větou

jako razítko od notáře
jako padající opona

takový je čtvrtý (t)akt

Slovo o autorovi

RICHARD SKOLEK (*1987) se narodil a žije v Brně a pracuje jako překladatel, spisovatel a lektor. Zaměřuje se především na humoristickou literaturu a knihy pro děti. Píše do novin a časopisů, spolupracuje s rozhlasem, je autorem webového stripuŽďibřich. Vede řadu kurzů tvůrčího psaní. Věnuje se také improvizáčnímu divadlu.

Pokud se vám tato kniha líbila, můžete autora různými způsoby podpořit – ohodnoťte ji na některé knižní databázi (Goodreads, Databáze knih apod.), přepošlete ji známým, které by mohla zaujmout, nebo ji doporučte ostatním. Můžete si také koupit některou z autorových novějších knih, nebo jej podpořit zasláním libovolné částky na účet 35-8616250207/0100.

Tato kniha je poskytována na základě licence CreativeCommons CC-BY-NC-ND 4.0.

VZDECHY A POVZDECHY

Richard Skolek

Odpovědný redaktor: Jakub Jedounek

Obálka: Dominika Jančíková

Fotografie: Ludmila Korešová